

Spm. nr. S 1214

12) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren redegøre for konsekvensen af det danske forsvarsforbehold i forhold til EU-traktatens artikel I-41 om medlemsstaternes forpligtelse til »gradvis at forbedre deres militære kapacitet«?»

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har studeret det materiale, som regeringen har udsendt om den nye forfatningstraktat, bl.a. om den forpligtelse til gradvis at forbedre landenes militære kapacitet, altså hvor man i forfatningstraktaten indskriver en pligt for medlemslandene til oprustning.

Der vil jeg godt spørge statsministeren, og det er også det, der ligger i det mundtlige spørgsmål: Er det sådan, at når der er disse forsøg i teksten på at bortforklare denne forpligtelse til oprustning, så er det, fordi Danmark her ikke har en undtagelse, altså at vi faktisk også reelt vil blive forpligtet til at opruste, hvis det er sådan, at vi siger ja til forfatningstraktaten?

Kl. 16.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej. Det er en konsekvens af forsvarsforbeholdet, at forpligtelsen i artikel I-41, stk. 4, til at forbedre den militære kapacitet ikke har betydning for Danmark, ligesom Danmark ikke deltager i det forsvarsagentur, der skal medvirke til forbedringen af medlemslandenes militære kapacitet.

I øvrigt er der ikke tale om, at EU-landene lægger op til oprustning.

Keld Albrechtsen (EL):

Sådan som jeg læser forsvarsundtagelsen, går den jo ud på, at de beslutninger, der træffes, som har indvirkning på militære aktioner, på forberedelsen af militære aktioner, er Danmark ikke forpligtet af. Men det er meget vanskeligt at læse undtagelsen sådan, at den friholder os fra den her forpligtelse til gradvis at forøge den militære kapacitet. Det vil jeg godt bede statsministeren forklare lidt nærmere.

På almindeligt dansk betyder »en forøgelse af den militære kapacitet«, at man skal øge militærvæsenet. Anderledes kan det vel ikke forstås. Men i redegørelsen, som statsministeren har udsendt om traktaten, den her blå sag, forsøger man på at omskrive det og sige, at det ikke nød-

vendigvis betyder, at forsvarsudgifterne skal stige. Men på almindeligt dansk betyder det vækst i forsvarsbevillingerne.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Traktatens forpligtelse til en forbedring af den militære kapacitet medfører ikke, at det skal ske ved en forøgelse af militærundergifterne. Målet kan nås på anden vis. Og lad mig understrege, at det jo fortsat vil være medlemslandene, der selv fastlægger deres nationale forsvarsbudgetter.

Så vi er igen i den situation, som vi så ofte er i, når vi snakker EU, at hr. Keld Albrechtsen ser spøgelse ved højlys dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg vil godt bede statsministeren forklare helt præcis, hvordan den danske undtagelse kan holde os uden for den forpligtelse, for det kan jeg altså ikke læse ud af den.

Efter min opfattelse gælder den danske undtagelse kun i de tilfælde, hvor der planlægges aktioner og gennemføres aktioner, men ikke i forhold til sådan nogle generelle forpligtelser.

Så er det da rigtigt nok, at hvis man f.eks. nedsætter soldaternes lønninger og så fordeler det på nogle flere soldater, så kan man jo måske nok øge den militære kapacitet uden at sætte udgiften op, men det er vel ikke det, statsministeren har i tankerne at vi skal gøre, så derfor kan man jo altså ikke få flere soldater uden at betale flere penge. Det vil jeg godt bede statsministeren bekræfte.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det vil jeg aldeles ikke bekræfte, for det forholder sig helt anderledes, end sådan som hr. Keld Albrechtsen forsøger at fremstille det.

For det første har vi altså vores forsvarsforbehold, så vi ikke er omfattet af det her. Og for det andet er det sådan, at selv om vi så var med i det, så er det altså landene selv, der fastlægger deres nationale forsvarsbudgetter. Så der er simpelt hen overhovedet intet om den sag her i forhold til den kampagne, som hr. Keld Albrechtsen prøver at sprede.

Det er jo hr. Keld Albrechtsen, der nu tager forskud på – prøver at varme op til – en negativ nejkampagne over for den nye EU-traktat. Det er meget gennemskueligt, at det er det, det handler om. Men jeg kan altså allerede nu sige: Der er simpelt hen intet som helst – intet som helst! – om det, hr. Keld Albrechtsen påstår her.